

Arrest

nr. 180 725 van 13 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 29 april 2015 België is binnengekomen, diende op 30 april 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 juli 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 29 juli 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 30/04/2015

Overdracht CGVS: 17/08/2015

U werd op 17 september 2015 van 9u16 tot 13u14 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Depovere, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en 61 jaar geleden geboren te zijn in het dorp Haramka, volgens u gelegen in de provincie Lower-Shabelle. U behoort tot de clan Sheikhal die op zijn beurt behoort tot de grote clan Hawiye. Wanneer u zes jaar was overleed uw moeder en bent u verhuisd naar het dorp Tuulo Barwaaqo, gelegen in het district Garbahaarey in de provincie Gedo, waar uw zus woonde. Deze zus stak zich in brand nadat haar echtgenoot met een andere vrouw huwde en ook uw andere zus in Garbahaarey was overleden, waarna uw vader u op achtjarige leeftijd naar de man van deze laatste zus bracht. Deze man huwde u uit aan een oudere neef van u. U bleef in Tuulo Barwaaqo wonen. Samen met uw echtgenoot heeft u negen kinderen gekregen waarvan de meesten zeer jong stierven. Eén dochter van u overleefde haar kindertijd. U had een aantal dieren waarvan jullie leefden. Uw echtgenoot kauwde qat en behandelde u slecht. Eind maart 2015 kwamen leden van Al Shabaab naar u toe. Ze wilden dat uw dochter met een van hen zou trouwen. Uw echtgenoot werd hierbij meegenomen en uw dochter is weggevlucht. U weet niet waar ze nu is. U werd door Al Shabaab ervan beschuldigd een ongelovige en afvallige te zijn. Hierna leefde u een tijdje ondergedoken bij dorpelingen alvorens uw reis naar Europa aan te vatten. Op 30 april 2015 diende u in België een asielaanvraag in. Buiten Al Shabaab vreest u ook voor uw leven omwille van uw man die ermee dreigde u te doden. U legt een bundel Belgische medische documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu heeft u niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit Tuulo Barwaaqo, gelegen in het district Garbahaarey in de provincie Gedo, en over de Somalische nationaliteit te beschikken.

Zo moet worden vastgesteld dat uw kennis over de clans die in uw verklaarde regio van herkomst wonen ontoereikend is.

Zo stelt u weliswaar terecht dat er in Tuulo Barwaaqo - naast uw clan Sheikhal - mensen van de clan Marehan wonen (CGVS, p. 3 & 5 ; zie administratief dossier). Doch u stelt dat de clan Marehan tot de grote clanfamilie Hawiye behoort (CGVS, p. 3) terwijl de Marehan tot de grote clan Darood behoort (zie administratief dossier). Ook wanneer gevraagd wordt naar de clans in uw regio voor de burgeroorlog maakt u duidelijk het onderscheid tussen Marehan en Darood (CGVS, p. 18).

Tevens stelt u dat heel veel mensen van de Darood clan na de oorlog niet zijn teruggekeerd omdat ze tegen de Marehan vochten (CGVS, p. 18). Gezien clanafkomst een zeer belangrijke rol in vrijwel alle aspecten van het maatschappelijk leven speelt (zie administratief dossier) is het onwaarschijnlijk dat u Marehan - de meest dominante clan van Garbahaarey – verkeerdelijk situeert onder Hawiye. Tevens stelt u dat u nooit Rahanweyn in uw regio heeft gezien (CGVS, p. 19). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Rahanweyn oorspronkelijk in Garbahaarey district en elders in de provincie Gedo leefden maar dat ze tijdens het regime van Siad Barre (1969-1991) gedwongen waren de plaats te verlaten, waarna de Marehan er zich vestigden (zie administratief dossier). Geconfronteerd met deze informatie stelt u die verhalen niet te hebben gehoord (CGVS, p. 19). Deze onwetendheid is uiterst opmerkelijk.

Bovendien verklaart u dat er geen clanconflicten in uw regio hebben plaatsgevonden en ontkent u dat er ooit in uw regio spanningen tussen clans zijn geweest (CGVS, p. 5 & 19). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het district Garbahaarey intra-Marehanconflicten zijn geweest sinds 1991 (zie administratief dossier). Van iemand die tot 2015 in Tuulo Barwaaqo zou hebben gewoond kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij op de hoogte is van deze conflicten tussen Marehan. Daarenboven stelt u dat er geen reguliere scholen in Tuulo Barwaaqo zijn doch enkel een koranschool die opgetrokken is uit enkele golfplaten (CGVS, p. 8 & 20). Echter, er is wel een reguliere school, met name een lagere school, in Tuulo Barwaaqo, meer bepaald de Salaama lagere school (zie administratief dossier).

Ook uw verklaringen over het gebruikte geld komen niet overeen met de beschikbare informatie.

Meer bepaald stelt u dat 100 Shilling het grootste en het kleinste bedrag is dat jullie kennen (CGVS, p. 5). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of 100 het grootste en het kleinste is, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 6). Echter, na 2001 wordt in Somalië enkel nog het bankbiljet van 1.000 Somalische Shilling gebruikt (zie administratief dossier). Voordien werd nog het biljet van 500 Somalische Shilling gebruikt en vlak na de onafhankelijkheid van Somalië in 1960 waren er bankbiljetten van 5, 10, 20, 50, 100, 500 en 1.000 Shilling in omloop (zie administratief dossier). Geconfronteerd met de vaststellingen dat er momenteel in Somalië enkel 1.000 Somalische Shilling wordt gebruikt, antwoordt u "en die 100 ook" om vervolgens te verklaren dat u nooit geld heeft gekregen van uw man die heel streng was (CGVS, p. 10). Wanneer u opnieuw geconfronteerd wordt met de vaststelling dat 100 Shilling al jaren niet meer wordt gebruikt, bevestigt u dit deze keer en stelt u dat dit het vorige geld was (CGVS, p. 10). Meteen hierna verklaart u dat 1.000 Shilling het grootste en het kleinste is en dat u veel problemen heeft gekend door uw man (CGVS, p. 10). Dat u aanvankelijk expliciet 100 als 'grootste en kleinste' bedrag noemt en vervolgens, na confrontatie, bevestigt dat het 1.000 is, wijst eerder op het (slecht) ingestudeerd karakter van uw kennis.

Bovendien bent u helemaal niet op de hoogte van de prijzen in uw vermeende regio van herkomst ten tijde van uw vermeend vertrek.

U stelt dat uw man een deel van jullie oogst van tarwe en maïs op een markt verkocht (CGVS, p. 8 & 9). U verklaart dat hij een zak maïs voor 300 Shilling verkocht en dat tarwe goedkoper was (CGVS, p. 9 & 10). Gevraagd of het 300 of 300.000 Shilling betrof, stelt u "een kleine 300 Shilling" (CGVS, p. 10). Het is zeer vreemd dat u bij 300 Shilling blijft (in plaats van 300.000) aangezien er enkel biljetten van 1.000 Somalische Shilling bestaan (zie supra) en 1 kilo maïs bijna 10.000 Shilling kost. Bovendien is tarwe niet goedkoper maar duurder dan maïs (zie administratief dossier).

Tevens weet u niet voor hoeveel uw echtgenoot de kalveren verkocht (CGVS, p. 11). Noch weet u hoeveel suiker, thee en bloem – dit zijn voedingsmiddelen die uw man meebracht – kostte (CGVS, p. 11). Deze totale onwetendheid betreffende het in Somalië gebruikte geld en de gangbare prijzen is niet aannemelijk in hoofde van een vrouw die meer dan 60 jaar in Somalië zou hebben gewoond.

Ook blijken uw verklaringen omtrent de droogtes niet consistent en vaag te zijn. Gevraagd naar periodes van grote droogtes toen u in Somalië verbleef, stelt u dat dit drie keer heeft plaatsgevonden (CGVS, p. 12). U stelt dat de laatste grote droogte twee jaar geleden heeft plaatsgevonden (CGVS, p. 12). Gevraagd naar het tijdstip van de droogte voor deze laatste antwoordt u "lange tijd ervoor, maar ik weet dat er drie zijn geweest" (CGVS, p. 12). Wanneer vervolgens gevraagd wordt ongeveer hoeveel jaar voordien deze droogte heeft plaatsgevonden, stelt u dat er ongeveer een jaar tussen zat en dat er tussen de eerste en tweede droogte ook een jaar tussen zat (CGVS, p. 13). Gevraagd of al die drie grote droogtes de voorbije 5 jaar plaatsvond, zoals uit uw verklaringen blijkt, stelt u dat u dit denkt maar niet zeker weet (CGVS, p. 13). Echter, de laatste drie grote droogtes in Somalië dateren van 2007, 2011 en 2014 (zie administratief dossier). Bovendien zijn dit niet de enige grote droogtes die er gedurende uw

leven in de provincie Gedo hebben plaatsgevonden. Zo was er in 1974 een twee jaar durende droogte, Dabadeer genaamd (zie administratief dossier).

Geconfronteerd met de vaststelling dat de informatie niet overeenkomt met uw verklaring antwoordt u dat u wel zeker weet dat er drie droogtes zijn geweest (CGVS, p. 13). Deze verklaring is niet afdoende en doet vermoeden dat ook deze (beperkte) kennis over droogtes ingestudeerd is. Immers, iemand die – net zoals u - gewassen teelde en dieren had is erg afhankelijk van de hoeveelheid neerslag die valt waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij/zij deze laatste drie droogtes enigszins correct kan situeren in de tijd en bovendien op de hoogte is van de grote droogtes die zich langer geleden hebben voorgedaan.

Bovendien is uw kennis over Ahlu Sunna Wal Jama'a ontoereikend. Zo komt u niet verder dan te stellen dat het een groepering is (CGVS, p. 21). Gevraagd naar wat voor groepering het is, moet u het antwoord schuldig blijven en verklaart u enkel te hebben gehoord dat het een groepering is (CGVS, p. 21). U weet niet of ze voor dan wel tegen Al Shabaab zijn (CGVS, p. 21). Ook stelt u dat Ahlu Sunna Wal Jama'a niet actief is in uw regio (CGVS, p. 21). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat Ahlu Sunna Wal Jama'a een regeringsgezinde militie is die samen met Somalische troepen Al Shabaab in juli 2014 uit verschillende dorpen, waaronder Tuulo Barwaaqo verdreven hebben (zie administratief dossier). Van iemand die verklaart tot 2015 in Tuulo Barwaaqo te hebben gewoond kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij bovenstaande zaken weet over Ahlu Sunna Wal Jama'a die het dorp hebben veroverd op Al Shabaab in 2014.

Tevens moet worden vastgesteld dat u stelt dat Gedo heel ver weg is en een kleine provincie onder Garbahaarey is (CGVS, p. 13). Gedo is echter de provincie waartoe uw vermeend district Garbahaarey behoort (zie administratief dossier).

Bovendien verklaart u te zijn geboren en zes jaar te hebben geleefd in Haramka, gelegen in de provincie Lower-Shabelle (CGVS, p. 3 & 4). Echter, dit klopt niet. Haramka ligt namelijk in de provincie Midden-Jubba (zie administratief dossier).

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Tuulo Barwaaqo, gelegen in het district Garbahaarey in de provincie Gedo, noch aan uw voorgehouden Somalische nationaliteit. Aangezien uw vermeende problemen hier zouden hebben plaatsgevonden kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Volledigheidshalve moet worden gewezen op tegenstrijdigheden in uw verklaringen die het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas bevestigen.

Zo liet u in de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) optekenen dat zowel uw echtgenoot als uw dochter werden meegenomen door Al Shabaab (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaart u dat uw dochter geschrokken was, is weggevlucht en u niet weet waar ze uithangt (CGVS, p. 7). Ook als antwoord op een volgende vraag stelt u dat uw man werd meegenomen en dat uw dochter is vertrokken (CGVS, p. 7). Wanneer gevraagd wordt naar waar uw dochter vluchtte, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent bij de DVZ, verklaart u ditmaal dat Al Shabaab haar hebben meegenomen tijdens de aanval en dat u niet weet of ze is gevlucht dan wel nog bij hen zit (CGVS, p. 23). Deze verklaring wordt niet aanvaard aangezien u op het CGVS duidelijk het onderscheid maakte tussen uw ontvoerde man en uw gevluchte dochter. Rekening houdende met het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde verdwijning van uw dochter en ontvoering van uw echtgenoot door Al Shabaab.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Garbahaarey gelegen in de regio Gedo en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gezien geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië en u geen zicht biedt op uw werkelijke (familiale) situatie, maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17.09.2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er

vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U houdt echter vast aan uw eerdere verklaringen omtrent uw herkomst (CGVS, p. 22).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Wat uw medische problemen betreft, die u staft aan de hand van een bundel Belgische medische documenten, dient te worden opgemerkt dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aan als volgt:

"II. 1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.2. Vooreerst dienen de leeftijd en de scholingsgraad van de verzoekende partij benadrukt worden.

61 jaar is naar Somalische normen al zeer oud en verzoekende partij is een analfabete. Zij is nooit naar school geweest. Er zijn aldus geen medische attesten nodig om in te zien dat dit z'n gevolgen heeft voor de kwaliteit van haar verklaringen.

II.1.3. Wanneer verzoekende partij vragen over haar leefwereld dient te beantwoorden, dan slaagt zij daar wel degelijk in.

Zo verklaart zij tijdens haar gehoor (p. 8-9):

[CGVS-gehoorverslag, stuk 8, p. 8-9]

Deze vragen houden dan ook verband met de dagdagelijkse activiteiten van de verzoekende partij.

II.1.4. Zo kan zij ook vertellen over de droogteperiodes die haar streek troffen:

Cf. p. 12:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 8, p. 12]

Het is echter wanneer zij de zaken precies in de tijd moet situeren dat het wat moeilijker wordt – opnieuw niet zo vreemd gelet op haar leeftijd en achtergrond:

Cf. p. 13:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 8, p. 13]

II.1.5. Ook over de clans weet verzoekende partij wel degelijk heel wat te vertellen.

Dat haar clankennis niet perfect is, is eenvoudig te verklaren. Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle clanonderverdelingen kennen, doch enkel de voor hen relevante (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

Er wordt aldus opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

II.1.6. Verwerende partij stelt tevens dat de beweging Ahlu Sunna Wal Jama zou Al Shabaab uit het dorp van de verzoekende partij verdreven hebben in 2014. Zij verwijst hiervoor naar het administratief dossier, doch het is niet duidelijk uit welk stuk dit moet blijken. Bijgevolg wordt verwerende partij uitgenodigd dit nader te verduidelijken.

Verwerende partij verwijt de verzoekende partij gebrekkig ingestudeerde kennis, doch het interview laat vooral uitschijnen dat verzoekende partij geen gestudeerde kennis heeft.

Zoniet zou zij de vragen over de Somalische Shilling –die in elk asielgehoor van Somaliërs worden gevraagd- correct hebben kunnen beantwoorden.

Het is aldus duidelijk dat verzoekende partij eigenlijk volledig door haar man werd gedomineerd die dan ook alle geldzaken op autoritaire wijze regelde.

Verwerende partij doet aldus vaak de juiste vaststellingen, doch trekt de verkeerde conclusies.

II.1.7. Met betrekking tot de dochter van de verzoekende partij moet er in het eerste gehoor (DVZ) inderdaad een misverstand geweest zijn.

Verzoekende partij heeft immers nooit gezegd dat haar dochter door Al Shabaab werd meegenomen. Sowieso is dit motief op zich onvoldoende om verzoekende partij tevens de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

II.1.8 In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile.³"

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

Verzoekende partij verdient wel degelijk de vluchtelingenstatus, minstens subsidiaire bescherming.

II.1.9. Bijgevolg werden de artikelen 48/3 en 48/4 en de materiële motiveringsverplichting in casu manifest geschonden."

Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster bij het verzoekschrift een advies van UNHCR in het kader van de asielaanvraag van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met haar leeftijd, nu deze uitdrukkelijk in de bestreden beslissing wordt vermeld. Ook bij de verdere motivering van de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoekster verklaringen over het gebruikte geld en de gangbare prijzen niet aannemelijk zijn indien zij meer dan 60 jaar in Somalië zou hebben gewoond. Het feit dat verzoekster analfabeet is, volstaat op zich niet om haar te verschonen voor het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de clans uit de regio of de periodes van grote droogte en hongersnood. Verzoekster verwijzing naar haar verklaringen over haar "leefwereld" en "dagdagelijkse activiteiten", volstaat niet om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven hebben immers betrekking op de onmiddellijke omgeving van verzoekster, zodat zij over zaken zoals clans in de regio, geld en prijzen in de regio en de periodes van grote droogte aannemelijk verklaringen diende af te leggen.

Verzoeksters verklaringen over de periodes van grote droogte zijn frappant, aangezien zij spreekt over drie periodes van grote droogte. Zij spreekt geenszins de bevindingen in de bestreden beslissing tegen waarbij wordt vastgesteld dat verzoeksters verklaringen niet consistent zijn met objectieve informatie dat de laatste drie grote periodes van droogte zich voordeden in 2007, 2011 en 2014 en dit bovendien niet de enige droogteperiodes waren die verzoekster in haar leven moet hebben gekend als landbouwer die ook wat vee teelde (CGVS-verklaring, stuk 15, p. 2). Verzoekster moet ook de twee jaar durende droogte in 1974 hebben meegemaakt. Na confrontatie met de objectieve informatie over de periodes van grote droogte komt verzoekster niet verder dan het herhalen van haar verklaringen over drie periodes van grote droogte, terwijl van iemand die gewassen teelde en dieren hield en dus erg afhankelijk is van de hoeveelheid neerslag die valt redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij deze

laatste drie periodes enigszins correct kan situeren in de tijd en bovendien dat zij op hoogte is van de grote droogte die zich langer geleden heeft voorgedaan.

Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat haar clankennis voldoende is, aangezien zij louter vraagt om enig relativeringsvermogen te hanteren bij de beoordeling van haar verklaringen. Verzoekster gaat echter voorbij aan het feit dat haar kennis niet overeenstemt met de landeninformatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 1-5). Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoekster inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit en verzoekster op dit punt faalt om geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo stelt verzoekster verkeerdelijk dat Marehan (de meest dominante clan van Garbahaarey) onder Hawiye valt, terwijl Marehan onder de grote clan Darod valt en verzoekster het onderscheid tussen Marehan en Darod maakt. Verzoekster is onwetend over de verhalen van de Rahanweyn in haar regio. Bovendien blijkt zij onwetend te zijn over de clanconflicten in haar regio. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters onbekendheid vastgesteld met de clans van haar regio van herkomst, dit terwijl clanafkomst een zeer belangrijke rol speelt in vrijwel alle aspecten van het maatschappelijk leven. Aldus wordt op ernstige wijze de band van verzoekster met Somalië aangetast. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld.

Verzoekster laat het motief over haar onwetendheid van het bestaan van een reguliere school in Tuulo Barwaaqo ongemoeid. Wat de motieven aangaande het geld dat wordt gebruikt in Somalië en de prijzen van goederen in haar regio van herkomst ten tijde van haar vertrek betreft, merkt de Raad op dat verzoeksters betoog zij volledig gedomineerd werd door haar man die ook alle geldzaken regelde op autoritaire wijze geen steun te vinden in het administratief dossier. Immers heeft zij bij aanvang van de asielprocedure aangegeven dat zij zelf graan verkocht (DVZ-verklaring, stuk 15, p. 5). Dit gegeven versterkt enkel de motieven van de bestreden beslissing dat verzoeksters onwetendheid over het in Somalië gebruikte geld en de gangbare prijzen niet aannemelijk is voor een vrouw die meer dan 60 jaar in Somalië zou hebben geleefd. Ook verzoekster verklaringen over Ahlu Sunna Wal Jama'a zijn ontoereikend. De vaststellingen op dit punt vinden steun in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 16).

De uiteenzetting in het verzoekschrift laat ook de overige motieven (onwetendheid over de provincie Gedo waarin zij woont, onwetendheid over de provincie waarin haar geboortedorp ligt) ongemoeid.

De besproken motieven van de bestreden beslissing zijn correct, pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Deze worden integraal overgenomen. Uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en dus evenmin aan de vermeende problemen die zich er zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire bescherming betreft kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië of waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoon, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.5. Verzoekster kan bovendien niet ernstig menen dat het weigeren van het verlenen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij haar nationaliteit niet aannemelijk maakt, een schending uitmaakt van de door haar aangehaalde bepalingen enkel omdat zij haar beweerdelijke Somalische nationaliteit en herkomst herhaalt en volhoudt. Het is aan verzoekster om haar nationaliteit aannemelijk te maken nu op haar de plicht rust haar werkelijke herkomst te verklaren.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoekster bijgevolg zelf het verdere onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat zij mogelijk zou lopen. Aangezien verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke herkomst en nationaliteit, maakt zij een nood aan internationale bescherming niet aannemelijk.

2.6. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP